

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2010. július 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az államtitoksértés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Zala Megyei Bíróság 2009. október 5. napján kihirdetett 3.B.1/2009/25. számú ítéletét **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Zala Megyei Bíróság a 2009. október 5. napján kelt 3.B.1/2009/25. számú ítéletével a vádlott ellen 18 rb. államtitoksértés büntette /Btk.221.§ /1/ bekezdés b) pontjának III. fordulata szerint minősülő és a /2/ bekezdésének a) pontja szerint büntetendő /, és hivatali visszaélés büntette / Btk.225.§ / miatt indult büntetőeljárást megszüntette..

A 6 rb. mentő körülmény elhallgatása büntettének / Btk.243.§ / vádja alól a vádlottat felmentette.

Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 4.387.-forint bűnügyi költséget a pótmagánvádló viseli.

A végzés ellen a pótmagánvádló jelentett be fellebbezést hatályon kívül helyezésért és a vádlott bűnösségének megállapítása érdekében. A pótmagánvádló írásban nyújtotta be a fellebbezés indokolását, ebben sérelmezte, hogy a Fővárosi Bíróságon 6.B.262/2003. számon felbújtóként, különös kegyetlenséggel, több emberen, 14 éven aluli személy sérelmére elkövetett emberölés büntette, valamint a közveszély okozás büntette miatt ellene folyamatban volt, és elítélésével zárult büntető ügyben, valamint az ügghöz kapcsolódó rendkívüli jogorvoslati eljárásokban a a védekezéséhez általa szükségesnek tartott, a Vas Megyei Rendőrkapitányságon vallomásairól készült titkosított jegyzőkönyveket, adathordozókat a vádlott bűncselekményeket megvalósító magatartása miatt, nem használhatta fel. Hivatkozott a titokvédelmi törvény

rendelkezéseire, indítványozta bizonyítás keretében a titkosított dokumentumok beszerzését, a vádlott és további tanúk meghallgatását, továbbá annak vizsgálatát, hogy az 1995. évi LXV.törvény hatálya alá sorolt adatok a felmentését eredményezhetik-e.

A másodfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen a pótmagánvádló jogi képviselője kérte figyelembe venni, hogy a titkosított adatokat közvetlenül nem ismerhette meg, fenntartotta a fellebbezést és csatlakozott a pótmagánvádló által előterjesztett kifogásokhoz. Álláspontja szerint vitatható a titokvédelmi törvény és az ORFK szabályzatának összhangja, amelynek alapján kétséges, hogy az adatok titkosítását megfelelő személy végezte-e. Felhívta a figyelmet az adatvédelmi biztos állásfoglalására, amely szerint a pótmagánvádló a saját adataival szabadon rendelkezhet. Kifogásolta a pótmagánvádlótól lefoglalt bűnjelek kezelését és azt, hogy a rendőrök által elkövetett bűncselekményekre vonatkozó, a pótmagánvádló által szolgáltatott információkat nem továbbították az illetékes ügyészséghez. Kiemelte, hogy lényegében a vagyon elleni bűncselekmények felderítését segítette a pótmagánvádló, az adott információkért - amelyek felhasználását a vádlott megakadályozta - cserébe vádalkut akart kötni. Összességében valamennyi vád tárgyává tett hivatali bűncselekmény egyidejűleg a mentő körülmények elhallgatását jelenti a pótmagánvádló ellen folyamatban volt büntető ügyben.

A pótmagánvádló az ítéletábra nyilvános ülésén kifejtette, hogy azért van szüksége pótmagánvádas eljárás keretében a vallomáshoz való hozzáférésre, hogy az emberölés miatt ellene folyamatban volt büntető ügyben a tettes szándékán túli eredményt, felbujtás hiányában saját ártatlanságát bizonyíthassa.

A vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Az ítéletábra a pótmagánvádló fellebbezését nem találta alaposnak.

A Zala Megyei Bíróság fellebbezéssel támadott ítéletének másodfokú felülbírálata során az ítéletábra az iratokból megállapította, hogy a pótmagánvádló jogi képviselő nélkül nyújtotta be az ügyészséghez 2008. január 29-én a vádindítványt, kérelmére pártfogó ügyvédi képviselőt engedélyezett a Vas Megyei Bíróság, majd a pártfogó ügyvéd nyújtott be vádindítványt a vádlott ellen a Btk.221.§ /1/ bekezdés III. fordulata szerinti 18 rb. államtitoksértés büntette, továbbá a Btk.225.§ szerinti folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette, és 6 rb. a Btk. 243.§ /1/ bekezdés szerinti mentő körülmény elhallgatásának büntette miatt. Ez utóbbi vád kapcsolódik az államtitoksértés büntetétéhez, mivel a vád szerint a vádlott

hozzáférhetetlenné tette a pótmagánvádoló számára a jegyzőkönyvekben rögzített vallomásait és az átadott adathordozókat, amivel alibijét igazolhatta volna.

Az ügyben illetékes Vas Megyei Bíróság kizárása folytán, kijelölés alapján eljárta Zala Megyei Bíróság a vádindítványt befogadta, ennél fogva azt érdemében vizsgálta, és az ügyben bizonyítási eljárást folytatott le.

Az ítélet tábla az első fokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárást törvényesnek találta. A megyei bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve, a releváns adatokat tartalmazó, üggyel kapcsolódó okirati bizonyítékokat megkeresés útján a bíróságoktól és rendőrhatalásuktól beszerezte, a minősített titkosított iratokba engedéllyel betekintett. A vádlott az ügyben nem tett vallomást, azonban írásban előterjesztett nyilatkozatát okirati bizonyítékként figyelembe vette. Bizonyítékként értékelte továbbá a pótmagánvádoló tanúvallomását és a rendőr tanúknak a titoktartási kötelezettség miatt, korlátozottan tett vallomásait.

Az ítélet tábla megállapította, hogy a megyei bíróság eljárási hibát nem vétett, az ügyet a lehetséges mértékig felderítette, a bizonyítékokat perrendszerűen értékelte, indokolási kötelezettségét példásan teljesítette. A megállapított tényállás teljes, megalapozatlansági hibában nem szenved, ezért változtatás nélkül irányadó volt a másodfokú felülbírálat során, az ítélet tábla határozatát erre alapította.

A tényállás alapján a megyei bíróság ténybelileg és jogilag megalapozott döntést hozott, ítéletének valamennyi rendelkezésével az ítélet tábla egyetértett.

Osztotta az ítélet tábla a megyei bíróságnak azt az álláspontját, hogy az államtitoksértés büntetése és a hivatali visszaélés büntetése vonatkozó vádindítvány tekintetében a Be.332.§ /1/ bekezdés d) pontja alapján - mert a vádindítványt a pótmagánvádoló törvényi kompetencia nélkül nyújtotta be, valamint a vád tárgyává tett cselekmény leírása a törvényi tényállás megállapításához szükséges adatokat hiányosan tartalmazza, ezért a vád nem törvényes -, az eljárás megszüntetésének van helye.

A pótmagánvádoló az eljárási törvényben meghatározott esetekben, mint az adott bűncselekmény sértettje pótmagánvádlóként léphet fel, azonban az államtitoksértésnek személyhez kötődő sértettje nincs, mivel a Magyar Államot és nem a magánszemélyt védi, hogy biztonságának megóvása érdekében valamely adat államtitokká legyen nyilvánítható, és azzal senki ne éljen vissza.

Az államtitoksértés büntetése esetében a pótmagánvádoló büntetőjogi igényének érvényesítése tehát kizárt, e bűncselekmény megvalósulása az állami, társadalmi szervezetek zavartalan működését sérti, vagy veszélyezteti.

Mindezekről függetlenül az eljárást 2010. április 1. napját követően azért is meg kellett volna szüntetni, mert a Btk. rendelkezéseit módosító, a 2009. évi CLV. törvény

24.§ /6/ bekezdésével beiktatott Btk.224.§-a előírja, hogy az államtitoksértésnek minősülő cselekmény miatt büntetőeljárásnak csak az adott adatfajta minősítésére jogosult szerv feljelentése alapján van helye.

A hivatali visszaélésként minősített, a vádindítványban körülírt cselekmény vonatkozásában, amely szerint a vádlott a birtokában lévő jegyzőkönyvek titkosítását nem oldotta fel azért, hogy a rendőrökkel szemben ne induljon büntetőeljárás a pótmagánvádló által szolgáltatott adatok alapján, szintén a sértetti pozíció hiánya miatt nem tartozik pótmagánvádas eljárásra. A vádló közhatalmi pozícióját ugyanis a magánszemély, ha az ügynek nem közvetlen sértettje, nem gyakorolhatja, emiatt a megyei bíróság által kifejtett indokok alapján az eljárást meg kellett szüntetni.

A mentő körülmény elhallgatásának büntette miatt, a pótmagánvád alapján folytatott büntetőeljárás lehetősége nem kizárt, mert e bűncselekmény sértettje a büntetőeljárás alatt álló, vagy már elítélt személy, akivel kapcsolatban olyan tényközlést mulaszt el az elkövető, ami felmentését eredményezheti.

Az első fokú bíróság a bizonyítékok értékelésével helytállóan állapította meg, hogy a vádlott nem követett el bűncselekményt, mert nem terheli olyan mulasztás, amellyel a pótmagánvádló érdekeit sérthette volna.

Az államtitok minősítőjét, illetve birtokosát kötelezik a jogszabályok arra, hogy az arra illetéktelennek a minősített adatokat ne szolgáltatassa ki, ellenkező esetben bűncselekményt követne el. Alapvetően a minősített adatok védelméről szóló 2009. évi CLV. Tv. /korábban az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény / rendelkezik arról, hogy a minősített adatok megismerésére kinek, milyen terjedelemben ki adhat engedélyt.

A megyei bíróság ezzel összefüggésben állapította meg, hogy a vádlott valamennyi államtitokként kezelt vallomására és az átadott adathordozókon lévő adatokra nézve az Országos Rendőr Főkapitány nem járult hozzá a minősítés feloldásához, de a büntetőeljárásban nyílttá tett jegyzőkönyvekből készült kivonatok a fővárosi bíróság peranyagának részét képezték és bizonyítékként pótmagánvádló büntetőjogi felelősségének megítélésénél értékelést nyertek.

Következésképpen a büntetőeljárásban az arra illetékes hatóságok számára a rendőrségi törvény alapján is kezelt adatokat a titkosításuk feloldásával a vádlott azért nem bocsátotta a pótmagánvádló rendelkezésre, mert erre törvényes lehetősége nem volt.

Az államtitoksértés bűncselekményének - „illetékes személy részére hozzáférhetetlenné tesz„ - elkövetési magatartással megvalósított fordulata a pótmagánvádló álláspontja szerint mentő körülmény elhallgatása egyben, amely azt feltételezi, hogy az elkövető az államtitkot birtokolja, és ebben a helyzetben olyan

személy elől zárja el a hozzáférést a tudomására, illetőleg birtokába jutott államtitoknak, akinek joga lett volna azt megismerni. A bizonyítékok alátámasztják viszont, hogy a törvény által biztosított korlátozott formában a pótmagánvádlót érintő ügyekben a titkosított adatok a hatóságok és a pótmagánvádló rendelkezésére álltak. A vádlott a pótmagánvádlónak kérelmére a megismerést engedélyezte, a titkos iratokat megtekinthette.

Mindezekből kitűnően a minősített adatok - az arra jogosultak részére a jogszabályok keretei között - mindenkor rendelkezésre álltak, és a pótmagánvádló által a felmentésére alkalmasnak tartott tény a vádlott nem tartott vissza.

Bűncselekmény hiányában ezért a vádlottat az ellene emelt vád alól fel kellett menteni.

A kifejtettek alapján az ítéletábra a megyei bíróság ítélete ellen a pótmagánvádló által előterjesztett fellebbezésnek nem adott helyt és azt a Be.371.§ /1/ bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Győr, 2010. július 8. napján

Dr. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ezzel a végzéssel a Zala Megyei Bíróság 2009. október 5. napján hozott 3. B. 1/2009/25. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2010. július 8. napján

Dr. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnök

A kiadmány hitelül:

Kiadó